

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG.

Megjelen minden szerdán és ezombaton este.
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Kazinczy-utca 2.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társánál.

LAPVEZÉR:
MATOLAI ETELE.

POLITIKAI FŐMUNKATÁRS:
Dr. BUZA BARNA.

Előfizetési ár:
Egész évre 10 korona. Félévre 5 korona. Negyed
évre 2 korona 50 fillér. Egyes szám ára 10 fillér
Hirdetéseket a legjutányosabb árban közölünk

A főispán cselszövése.

Ismét a régi nóta. Ujra Meczner Gyuláról szól az ének. Szinte látjuk már olvasóink arcán a nehezeltést, amiért hónapok óta egy és ugyanazon személylél foglalkozunk. Halljuk már szinte a nehezeltő kifejezéseket, amelyek a cikk első sorainak olvasásakor elhagyják majd olvasóink ajkait. De bármennyire kellemetlen is olvasóinknak ez az állapot, higgyék el, hogy kétszeresen az nekünk, akik ezeket a sorokat papírra vetjük, akik hónapokon át arra vagyunk kárhoztatva, hogy egy ember viselt dolgait szellőztessük.

Ha a közönség józtlését sérti ez az állapot, higgyék el, hogy kétszeresen undor fog el, minket, akiknek ezt a hátlatlan szerepet be kell töltenünk. De a közérdek az első és mi annak a szolgálatában állunk.

Bocsánatot kérünk tehát a közönségtől, ha netalán ezuttal vissza is élünk kissé a józtlásával, de mentségünkül szolgáljon, hogy ezuttal is a közérdeket kívánjuk szolgálni akkor, amikor rámutatunk arra a már igazán elviselhetetlenné vált állapotra, hogy egy ember hatalmi vágya, mily nyomasztólág nehezedik erre a megére és szegődik utjába minden becsületes, minden helyes, igazságostörekvésnek.

De térjünk a tárgyra. Annak idején számot adtunk e lap hasábjain arról az ünnepegről, amelyet a jegyzői egylet és később a vármegyei tisztikar készült rendezni abból az alkalomból, hogy közszeretben álló, derék alispánunk 40 éve szolgálja odaadó hűséggel, páratlan szorgalommal a vármegyét. Egy becsületes munkában eltöltött, érdemekben gazdag munkásságnak kívánt ez az ünnepély méltó megbecsülése lenni. Hogy milyen helyeslésre, milyen rokonszenvre talált ez az ünnepség, annak élénk tanujele az a vármegyeszerte keletkezett mozgalom, mely a tisztviselők által kezdeményezett ünnepélyt a vármegye ünnepévé akarta tenni.

Es amikor már minden készen volt, amikor már csak a részle-

tesen kidolgozott program kerestülvitele volt még hátra, mint a zivatoros égből a villám, ugy csapatott le az ünnepi hangulatba egy, a népszerűtlensége miatt kétségbeesett irigy, rosszindulatu hang, hogy tönkreuzza mindazt, amit a nemes érdemekért lelkesülő vármegye oly szépen meg tervezett.

A jegyzői egyesület az ünnepek előkészítésének munkáitaval Illésházy Endrét bízta meg, a társasbéd ünnepi szónokál pedig dr. Buza Barnát kérte fel, természetesen anélkül, hogy csak gondolt volna is valamelyes párt-politikai tendenciára. Am a főispán, akinek kimondhatatlanul fáj, hogy amíg őt vármegyeszerte csak az ellenszenv övezi, addig Dókus Gyulát minden alkalommal szeretete és ragaszkodása számos jelével halmozza el a vármegye közönsége, nem tudott belenyugodni abba, hogy az ünnepély a maga díszes nagyságában folyjon le. Nem tudta eltűnni, hogy más ünnepeljenek. Belekapaszkodott hát — mert egyebbe nem tudott — Buza Barnába és Illésházy Endrébe és minden szolgálatra kész, allampénzen segélyezett szócsöve által közhírré adatta, hogy bármennyire szeretné is ünnepelni ő is Dókus Gyulát, de mert a hivatalos szónokok Buza és Illésházy lesznek, ő nem vehet részt az ünnepegeken. Sőt tovább is ment és egyszerűen tapintatlanságnak és ellene való inzultusnak deklarálta a tisztviselők eljárását, amiért olyan ünnepegre hívják őt, amelyen Buza és Illésházy fontos szerepeket töltenek be.

A bomba tehát el volt vetve. Meczner Gyula a kukorica és más egyéb becsületes üzletek körül szerzett rafineriájával — habár indirekt uton, kerülve — hatalmas oldalvágást mért Dókus Gyulára. Megsebezte ezt a becsületes, uri gondolkodásu, gavalér embert ott, ahol legjobban fáj neki: személyi harcok központjává állította őt.

Buza és Illésházy azonban nyomban átláttak a szítán. Jól ismerik őket Meczner Gyulát és ezért

nyomban észrevették, hogy itt tulajdonképen nem is az ő megbántott egyéni híuságáról van szó, — mert hisz át élt az már ezer vihart, — de szó van az attól való félelemlről, hogy a Dókus-ünnepegekorán még jobban kiviláglik majd a főispán népszerűtlensége. Siettek is hát rögtön éltet venni a dolognak és — nehogy a főispán ur visszavonulhasson — ők léptek vissza a rájuk osztott szerepektől.

Am a Buzák tapintatos viselkedése mégsem eredményezte a kívánt eredményt. Dókus Gyula ösmert gavallériája, becsületes egyénisége nem tudta elviselni, hogy az ő ünneplése körül személyi harcok keletkezzenek és ezért egy szomoruan lesújtó lépésre határozta el magát. Levelet írt Thuránszky Lászlónak, a vármegyei tisztikar ünnepegeének élén álló főjegyzőnek és Szoták Istvánnak, a jegyzői egylet elnökének, melyekben arra kéri őket, hogy minden ünnepegegtől álljanak el, azt azonban szívesen veszi, ha tisztársai a vármegyei közgyűlés napján megjelennek nála baráti készorításra.

Meczner Gyula tehát elérte célját. Allattomos áskálódással sikerült neki megbántani azt a férfit, aki vas szorgalommal, 40 évi becsületes munkássággal megszerezte a vármegye közönségeének oly nagy foku szeretetét és ragaszkodását, melyhez foghatót alig találunk széles ez országban és amelyhez megközelítőt soha sem tudna elérni a kukorica vásárlásairól országos híre szert tett főispán.

Am ha Dókus Gyulát sikerült is megbántania Meczner Gyulának, az ünnepélyt nem hisszük, hogy sikerült széjjel robbantania. Nem ismerjük ugyan még sem a vármegyei tisztviselők, sem a jegyzői egylet ez ügybeni álláspontját, de nem hisszük, hogy ez esetben meghajolnak Dókus kívánsága előtt.

Ez az ügy ma már nem a tisztviselők ügye, ez ma már az egész vármegyéé. A vármegye jó hírneve kívánja, hogy ezt az ünnepegeget megtartsák. Megtartsák pedig az eddiginél is nagyobb fényvel. Ha Dókus Gyula gavallérsága, önérzete ki is akar térni a történetek után az ünnepegetés

elől, a tisztviselőknek és a vármegye közönségeének nem szabad ezt engedni

Nem szabad tűnni, hogy egy ember irigységből eredő bosszúvágya meghiusítsa egy egész vármegye ünnepege. Meczner Gyula allattomos fondorkodásának nem szabad győzedelmes kikerülni ebből a harcból. Meg kell mutatni, hogy egy ember ravasz cselszövései nem állhatják útját a becsületes, önzetlen munka méltó jutalmazásának. Tartozunk ezzel Dókus Gyula becsületes, tiszta egyéniségeének, de tartozunk ezzel önmagunknak is.

Ennek az ünnepege meg kell lenni most már csak azért is!

— augusztus 31.

A kukorica ügyben. A „Zempléni Ujság“ megismétli azt a kérdést hozzám, hogy tudtam-e már évekekkel ezelőtt a kukorica panamáról és ha igen, miért maradtam ezeket tudva jó viszonyban a főispán ural? A multkor a „Zemplén“ kérdezte ezt, de annak a lapnak nem szoktam felelni. A Zempléni Ujságnak szívesen felelek.

Nagyon szomorú helyzetnek találom, ha valakire egy piszkos dolgot rásütnek és nem tud egyebet védekezni, mint avval, hogy: te csak bosszúból beszélsz, te ezt már tavaly is tudtad, miért nem szóltál akkor? Ha ez az utolsó szalmaszál, amibe a főispáni védelem kapaszkodik, akkor bizony ez nagyon gyenge szalmaszál. Sőt nem is szalmaszál.

Mert egész komolyan és határozottsággal kijelentem, hogy én einek az ének tavaszal előtt az egész kukorica dologról semmit se hallottam és nem tudtam. Először a politikai harc kiélesedése idején, az idén márciusban, vagy áprilisban említette előttem egy uri ember. Azóta folyton többen említették ezt és sürgettek hogy nézzek utána. Ebből láttam, hogy erről a csunya dologról nagyon is sokan tudnak a városban.

En aztán a városi irattárban kerestem az aktákat s ott rögtön láttam, hogy a leglelkismeretlenebb eljárás történt ebben az ügyben, mert Csoltkó egyszerűen bejelentette, hogy a kukoricát a rendelők közt szétosztotta s a polgármester ezt tudomásul vette, anélkül, hogy a kiosztási lajstromot kérte volna tőle, holott szerződésileg elvállalt kötelezettsége

Szülők figyelmébe

ajánljuk kitűnő szabásu tiszta gyapju kelméből készült **fiu- és gyermekruháinkat,** 0000 legolcsóbb szabott árak mellett. 0000

Szántó Mór és Társa
SÁTORALJAUJHELY
Szécheuyi-tér.

volt a lajstromot azonnal bemutatni a bizottságnak.

Ezért többed magammal kérvényt adtunk be a polgármesterhez, hogy miután itt nagyfokú szabálytalanságról van szó, legyen szíves Csoltkótól utólag bekívanni a lajstromot s feleletre vonni, hogy kiknek adta a kukuricát.

A polgármester ezt kötelességszerűleg megtette s aztán végzésben értesített, hogy miután Csoltkó a kiosztási lajstromot bemutatta, ellene a további eljárást beszünteti. Erre újra elmentem az irattárba, megnéztem az aktákat s ott láttam, hogy Csoltkó tényleg bemutatta a kiosztás alkalmával annak idején készült s eddig bizonyára saját iratai közt őrzött jegyzékét, amely szerint a szegények számára küldött kukuricából a legtöbbet Meczner Gyula és Székely Elek vittek el.

En aztán ezt megírtam az újságban. Mikor pedig a „Zemplén“ avval védekezett, hogy a főispán csak jót tett a várossal, mert mire a kukurica megérkezett, annyira lement az ára, hogy a város ráfizetett volna, s ettől akarta Székely és Meczner a várost megmenteni úgy, hogy a kukurica nagy részét átvette, akkor meghozattam a hivatalos bürzei arjegyzést 1906. április végéről s abból láttam, hogy akkor a kukurica ára 16 korona körül ingadozott. Itt pedig az urak 12 koronáért vették a kukuricát, amelyről Fuchs Jenő elmondta, hogy a legkitűnőbb vetni való kukurica volt. Ezt is megírtam.

Igy, hivatalos akták alapján írtam meg az egész dolog történetét.

Ha akár egy, akár két évvel ezelőtt tudtam volna meg ezt a kukurica dolgot, határozottan kijelentem, hogy ezt nyomban megmondtam volna a főispán urnak s úgy tőle, mint Székely Elektől elhúzódtam volna s velük az érintkezést abba hagytam volna. Mert az ilyen dolgot csunyábbnak találom, mint ha valaki milliós panamákat csinál s a kik ilyenre képesek, azoknak a taruságára nincs okom vágni.

Es valóban szerencséje a főispán urnak, hogy nem tudtam és hogy ez a dolog csak most pattant ki. Mert higgye el a Zempléni Újság, hogy ha *Andrássy Gyula belügyminis-tersege alatt súl ki ez a kukurica historia, akkor Meczner Gyula tíz percig nem maradt volna tovább Zemplénvármegye főispánja!* Kheunnál azonban, ugylátszik, csak megerősítette *Meczner Gyula* állását ez a botrány. Neki ilyen emberek kellene.

Hogy pedig mi a különbség a Székely Elek és Meczner Gyula kukuricája és a Kinoseszy által vett 1 méteruázsa meg a Fuchs Jenő által vett 8 méteruázsa közt, remélem, Holló Andor van olyan értelmes és a viszonyokat annyira ismerő ember, hogy ezt nem kell neki magyarázni.

Ennyi a válaszom a Z. U. kérdésére. Ha tetszik, szolgálok további felvilágosítással is.

BUZA BARNA.

Templomszentelés.

Nagy ünnepe lesz szeptember 8-án az újhelyi katolikus egyháznak. Ekkor fogja felszentelni Fischer-Colbrie Agoston kassai püspök a kibővített és átalakított új plébániatemplomot.

A templom — Bényey István újhelyi építész műve — immár teljesen készen várja a felavatás ünnepét. Még egyszer olyan nagy lett, mint eddig volt, kibővült egy hatalmas, széles kereszthajóval s egész belseje előnyös átalakításon ment át. Ugy impozáns külseje, mint belső szépsége által bizonyára első dísz lesz városunknak.

A templomnak ilyen díszes restaurálása első sorban s mondhatni, kizárólag *Bessenyei* István apát plébános apostoli buzgalmának, lelkesedésének és áldozatkészségének érdeme. Ő gyűjtötte össze nagy fáradsággal és csudlatos kitartással a szükséges pénzt, ő adott ahhoz — a kegyur és a kormány után — a legtöbbet s ő dolgozott lankadatlanul, hogy a templom ilyen impozánsul sikerüljön.

S a munkát most se fogja abba hagyni. A templom már elég tágas és díszes, de most következik a homlokzatnak s a toronynak megfelelő restaurálása s a templom nagyon dísztelen és méltatlan környékének rendezése. Bizunk *Bessenyei* István erélyében és buzgalomában, hogy a következő évek alatt ezt is meg fogja oldani, úgy, hogy a szép templom nem csak a hívek ájta tóságának tágas hajléka, de a város szépségének is egyik első tényezője lesz. Ebben a munkában a város egész közönsége, te lekezeti különbség nélkül, teljes odaadással fogja a nemeslelkű, buzgó plébánost támogatni.

Ezekről a tervekről s a templom mostani átalakításáról egyik közeli számunkban bővebben írunk, most a szentelési ünnep programját közöljük a következőkben:

Az ünnepség programja.

Szeptember 8-án reggel 7 órakor a harangok zugása jelzi a felszentelés megkezdését. A pápi körmenet a felszentelő püspök vezetésével bünbánati zsolnárokat énekelve háromszor körüljárja a templomot, majd bevonul a templomba, melynek ajtai az egész felszentelési aktus alatt zárva maradnak. A felszentelés során egyedül az egyháztanács tagjai és azon hölgyek lehetnek jelen a templomban, kik nemes fáradsággal eszközölték a gyűjtést s kiket ugyanazért a plébániai hivatal helyőjegyzéssel tisztelt meg. Fél 11 órakor a felszentelési szertartás véget ér, a várakozó érdeklődők közül 2–3 ezer bebecsájtást nyer a templomba, hogy a felszentelő püspök első prédikációját meghallgassák és a fényes püspöki szentmisében, mely a róm. kath. énekar és műkedvelő helybeli hölgyek részvételével folyik majd le, résztvehessenek. A városi közönség a plébániával szemben lévő főkapun nyer bebecsájtást, a vidékről ide zárandokolt hívek számára pedig a

torony alatti főkapu lesz megnyitva. Ha az egybegyűlteknél egy részét nem volna képes befogadni a templom, közzételjen a püspöki mise után egy részükre egy másik ünnepi szentmise tartatik. Ez alatt a püspök visszavonul a blébániára, ott Matolai Etele világi elnök vezetésével az egyháztanács tisztelgését s az ebből az alkalomból jelentkező tisztelgőket fogadja, Déután 1 órakor a püspök tiszteletére a vármegyeházán 100 terítékű bankettet ad a hitközség, a meghívók már szíjjel is küldettek. A hivatalos szónoklatok sorát a püspök nyitja meg, majd a piébános, a kegyurnő képviselője, az egyháztanács világi elnöke, a főesperes és az építkezési bizottság elnöke adnak hálájuknak kifejezést. Szűkebbkörű estebeudat a kegyurnő: gróf Wallisz Gyuláné képviselőtében Ambrozj Nándor ad. S este 8 órakor a felszentelési ünnepségen résztvevő egyházi férfiak kikísérik a püspököt a nagy állomásra, ahonnan a fél 9 órai vonattal visszautazik a püspöki székhelyre.

A nagy perben

a hivatalos tanuallomásokot adjuk ezuttal közre, melyekből most már világos, hogy

Székely marad alul.

Egyik utóbbi számunkban már nagyjában beszámoltunk a Székely Miklóssy per legutóbbi tárgyalásáról, — most azonban alkalmunk van a kihallgatott tanu jegyzőkönyvből foglalt vallomásaikat ütelesen szövegét közre adni.

Alábbiakban közöljük szorúlszóra a vallomásokot és ezekből már most is hű képet alkothat mindenki az ügy miben állásáról. Különösen nagyfontossággal bír a Némethy Bertalan vallomása, melyből tisztán kiviláglik, hogy Székely Elek nem az arletjési feltételeknek és a képviselőtestület határozatának megfelelőleg kötötte meg Schweiggerral a bérleti szerződést.

Egyebként beszélnék maguk a tanuallomások:

Némethy Bertalan.

1907. év novemberében a pénzügyi bizottságnak voltam tagja. Ezen időben kellett elkészíteni Sátorajuhely r. t. város piaci helypénzszedés jogára vonatkozó, akkor lejáróban lévő és újból megkötendő szerződés és ez okból a referensnél érlelködtem. Megnéztem az 1902. évi árletjési hrdetményt, az arra vonatkozó versenytárgyalási feltételeket, valamint a képviselőtestület tárgyalási jkvét és a versenytárgyalás eredményeképp létrejött bérleti szerződést. Ez alkalommal arról győződtem meg, hogy a versenytárgyalási feltételek egyes tetelei alacsonyabb összegben lettek felvéve, mint a minő összegek szedéséhez a városnak erre vonatkozó miniszteri rendelet értelmében joga lett volna. Összehasonlítottam a kötött szerződés tartalmával és úgy találtam, hogy a szerződésben összesen hat tétel kétszer oly magas, összegben lettek felvéve, mint az a versenytárgyalási feltételekben meg lett állapítva. A hat teteiből négy tétel az emelés által oly magassá vált, mint az a törvényes intézkedések megengedték és pedig azok, melyek különleg lettek a közjegyzői okiratba felvéve,

magasabbak annál is, mint a minő a törvényes intézkedések megengednek.

Az eredeti tárgyalási feltételeket láttam, a mely a képviselőtestület számmal ellátott jóváhagyó határozatával el volt látva, és amelyet az összes árverelő aláírtak, a hitelés-tést pedig Pataky Miklós városi főjegyző írta alá, Schweiger Ignác fiának, Márkusznak az írását jól ismerem, és határozottan felismertem azt, hogy az eredeti versenytárgyalási feltételeket ő írta le. Arra emlékszem hogy a versenytárgyalási feltételekbe be volt írva az, hogy a helybeli kufárok, kufárnők és az iparosok helypénzt nem fizetnek s ez a közjegyzői okiratba foglalva nem lett. Azt tudom, hogy a közjegyzői okiratot Székely Elek polgármester és Schweiger Ignác írtak alá. Én azon időben képviselőtestületi tag nem voltam; azt nem tudom, hogy a képviselőtestület azt a határozatot hozta-e vagy sem, mely a versenytárgyalási feltételekben meg lett állapítva. A versenytárgyalási feltételekben hat tétel a következőkben tér el a közjegyzői okiratba foglalt tetelekről:

A versenytárgyalási feltételekben 4. lap 3. tétel alatt hajtott kis marhák után csak egy fillér közeveti vámot állapított meg a város. A közjegyzői szerződés kiadmányának 6. oldalán c) pont alatt ez 2 fillérben szerepel;

a feltételek 9 ik lapján XX. p. i. t. a. minden terheft négy kerékű szekér után a piaci helypénz 20 fillérben volt megjelölve, a szerződés 17. lapján 19 p. alatt ezen díj 40 fillérben szerepel;

a feltételek 9. lapján 9., 10., 11. és 12. tétel alatt a sátorok után szedhető piaci helypénz 10., 20., 30. és 40 fillérben kinatottat az árverelőknél és a szerződés 17. lapján 9. h), i), j), k), pontok alatt a tótelek 20, 40, 60 és 80 fillérben szerepelnek. A bíróság megállapítja, hogy a számadatoknál tanu feljegyzéseit tekintette meg. — (Tanu esküt tett.)

Pataky Miklós.

Én csak azt tudom, hogy Sátorajuhely r. t. város és Schweiger Ignác között helypénzszedés jogára megkötött közjegyzői okiratban egy pótias volt, mely az okiratban eredetileg foglaltaktól eltérőleg két díjtételt felemlt és az magasabb volt annál, mint a minő a versenytárgyalási feltételekbe lett felvéve. A közjegyzői okiratot Székely Elek és Schweiger Ignác írták alá. Azt nem tudom, hogy a versenytárgyalási feltételeket ki készítette, úgy gondolom, hogy a pénzügyi bizottság, Székely Elek elleni fegyelmi eljárás folyamán a vármegyei főjegyző lett megbizva annak kiderítésével, ki készítette a versenytárgyalási feltételeket s ki volt az ügy előadója. A darab-kiosztási könyvekben megállapítható nem volt, mert az ügy előadó jegyzékben sem fordult elő. Nekem arról nincs tudomásom, hogy az emített feltételeket Schweiger Márkuszt írta, erről csupán a fegyelmi eljárás során értesültem. En Schweiger Márkusznak leírás végett nem adtam az árverési feltételeket, vele azokat össze nem olvastam, erre határozottan emlékszem. (Tanu esküt tett.)

Kiss Ödön.

1902-ben én mint városi tisztí főügyész lettem megbizva azzal, hogy a piaci helypénz szerződést megkötsem azzal, aki azt a versenytárgyalási feltételek alapján meg fogja kapni. Akkor nekem el kellett utaznom, én Andorkó János városi őrnök utasítottam, hogy aként foglalja írásba az árverési versenytárgyalási feltételeket és készítse el az erre

Sátorajuhely látványossága!

Megnyilt az „ELITE“ fényképészeti és festészeti műterem.

Olcsó árak!

Sátorajuhely Petőfi-utca 14. (saját ház)

Művészi kivitel

vonatkozó ügyiratokat, mint az korábban Schweiger Ignással a bérelti szerződés meg lett kötve. Később, midőn a képviselőtestület jóváhagyta a versenytárgyalási feltételeket, elmentem a kir. közjegyzőhöz megbeszélni azt, miképpen üntenők formába. Az Andorkó által készített versenytárgyalási feltételeket más írta le és némi módosítást is tartalmazott, erről csak a Székely Elek elleni fegyelmi eljárás során értesültem. Ugyancsak a fegyelmi eljárás során tudtam meg azt, hogy a közjegyzői okiratba foglalt szerződésben egy pótlás van, melyben néhány tételt a versenytárgyalási feltételektől eltér és amely amazoknál magasabb és a mely tudomásom szerint a juhok, kecskék után a versenytárgyalási feltételekben 1 fillér szerepel, a közjegyzői okiratba az 2 fillérrel lett felemelve. Egy másik tétel szintén magasabb volt a közjegyzői okiratban, mint a versenytárgyalási feltételekben, mennyivel, azt nem tudom.

En a királyi közjegyzőnél, még a Székely Elek elleni fegyelmi eljárás előtt meggyőződtem arról, hogy a városi képviselőtestület által elfogadott és jóváhagyott feltételeknek megfelelően lett a helypénz-szedésre vonatkozó szerződés írásba foglalva. A fegyelmi eljárás folyamán a közjegyzői okirat betekintéséből tudtam meg, hogy abban egy pótlás van, mely az előbb említettek szerint emel egyes tételeket.

Igaz az, hogy amikor én a közjegyzőhöz elmentem meggyőződést szerezni arról, hogy az okirat helyes-e, egy nyomatott feltételeket tartalmazó füzetet vittem és azt az utasítást adtam, hogy ahhoz képest készítse el az okiratot s utóbb mikor meggyőződtem arról, hogy a közjegyzőnél a város által megállapított feltételeknek megfelelően írásba foglalva van az okirat, kijelentettem Székely Eleknek, menjen a kir. közjegyzőhöz az okirat aláírására vegett. Ugy emlékszem, hogy az említett díjjegyek, melyet én a közjegyzőhöz vittem, jelenleg a fegyelmi iratoknál van. A fegyelmi eljárás során meggyőződtem arról is, hogy a városi testület által nekem a szerződés megkötése végett kiadott feltételek nem egyeznek meg azzal, mit én készítettem. — (Tanu esküt tett.)

Schweiger Ignác.

1902 évben én béreltem Sátoraljaújhely városról a piaci helypénzszedés jogát. A szerződés írásba foglalása végett Kovaliczky Elek kir. közjegyzőnél Székely Elek és én jelentem meg. Emlékezetem szerint a díjtételek úgy lettek az okiratba foglalva, mind azt a városi képviselőtestület meghatározta és én elfogadtam. Tudom azt, hogy az okiratba egy pótlás történt és pedig én és a polgármester akaratának megfelelően akként, hogy a közjegyzői okirat felolvasásánál, egy gondolom, egy pár tétel helytelenül lett felemelve, vagyis a képviselőtestület határozatától eltérően, mire én a polgármestert figyelmeztettem, elhitte nekem és az okiratban az említett pótlást eszközölte.

Ezt megelőzően hat éven át én voltam a piac bérlő és a díjakat akként szedték megbízottjaim akkor is, mint a korábbi időben. Az a díjjegyzők volt kifüggesztve a vámoknál, mint a korábbi, a szerződés megkötése után külön írást nem adtam. Tulajdonképen én Grünspan Herman sátoraljaújhelyi lakossal kötöttem szintén szerződést a helypénz szedésre, beszélt a városokkal és elszámolta a bevételt és kiadást. En a városoknál nem voltam.

Azon törvényes figyelmeztetés után, minthogy a válaszadja a tanu megtagadhatja, tanu előadja.

Székely Elek volt polgármesternek én soha se ígértem, nem adtam és egyáltalában szó sem volt arról, hogy a helypénz szedés jogának megszerzése után őt valamiképpen jutalomban részesítek és egyáltalában e tekintetben nem érintkeztem vele. Soha nagyobb díjtételeket nem szed-

tünk, mint ami meg lett állapítva és széleskörű nyomatot tételtet folyamatba nem-e szedtem nagyobb tételeket, falragaszokon lett a közönség felhívva, hogy jelentkezzenek azok, kikől magasabb díjtételt szedtem, de mivel engem felelősségre nem vontak, meggyőződtem, hogy senki sem jelentkezett.

A közjegyző előtt kötött bérelti szerződésről kiadványt nem vettem. Arról, hogy a fiam írta le a versenytárgyalási feltételeket csak a fegyelmi eljárás során győződtem meg; hogy mi okból tette, azt nem tudom. Vádított azon kérdésére, miszerint igaz-e az, hogy ő bemutatott oly cédulákat melyekből kifutik, hogy magasabb díjakat szedtek, mint amelyek megillettek. — A válaszadást megtagadom. (Tanu esküt tett.)

Schweiger Márkusz

Igaz az, hogy a versenytárgyalási feltételeket 1902. évben én írtam le és pedig ez akként történt, hogy vagy Székely Elek, vagy Pataky Miklós városi főjegyző felszólították, mivel a városi tisztviselők sorozási munkálattal él vannak foglalva, nem-e írnam le a piaci helypénzszedés feltételeit, én erre készséggel vállalkoztam. Pataky Miklóstól megkaptam a feltételeket — nem tudom fogalmazvány volt-e, vagy nyomatott példány, lemasoltam és a városi főjegyzővel összehasonlítottuk, a másolás alkalmával történt hibákat a főjegyzőnél pótoltam, így aztán a másolat egyezett azzal a példánnyal, mit én leírást végett kaptam. (Tanu esküt tett.)

Pataky Miklós és Schweiger Márkusz tanu egymással szembesítve, mindkettő vallomását fenntartja.

Apró feljegyzések.

Azok a sajtóporók. A legutóbbi számunkban Buza Barna bejelentette, hogy a Zemplén elleni sajtótörténet indit, amiért őt agent provokaturnak nevezte. A Z. U. pedig siet megjegyezni, hogy nem hisz az ígérteknek, mert már sok pórt ígértek a Zemplén és a mi lapunk kölcsönösen egymással, amelyek be nem adtak. Nem tartjuk ugyan illetékesnek a Z. U.-t arra, hogy számunkérje fölünk az ígért sajtópereket, de azért — nehogy beteggé tegyék az efeletti gondok laptársunkat — megnyugtattuk, hogy valamennyi a kelő időben belesz adva. Egyik per már folyik is. Laptársunk barátját: Székely Eleket legközelebb már alkahunk lesz felelősségre vonni a bírótság előtt, amiért a Kazy tiszteletré rendezett banketten ki ruccant ellenük. Csakhogy erről nem akar tudomást venni a kiváló sajtóorgánom. Es mi nem is eszálkózzunk ezen, mert hiszen senkítől sem lehet elkíválni, hogy eldicskedjék, ha a barátját alaposan kiporolják. No de azért tagadni még sem illik.

Egy pár szó a diszgyűlésről. A királyi születésnapján rendezett vármegyei diszgyűlés sehogysan hagyja nyugodni a Z. U.-t. Szereti a főispánt. Situgylatszík — nagyon szereti a főispánt és ezért nagyon fáj neki, hogy szerintünk 27-én, a hivatalos jegyzőkönyv szerint pedig mindössze 26-an jelentek meg a Meczner Gyula előnölete alatt tartott diszgyűlésen. Keres, kunkat, veszekszik és kétheti erőf munka után végre küüti, hogy azért is 28-an voltak jelen a diszgyűlésen. Hát legyen e tekintetben laptársunka igaz a és ha 28 ember már inkább emeli a közgyűlés fényét, mint 27, akkor hát legyen fényesen sikerült az a diszgyűlés. De azt már nem tőrjük, hogy laptársunk azzal vádoljon meg minket, mintha mi a királyi születésnapján rendezett diszgyűlést pártpolitikai lőköül akar-nók kisajátítani. Mert ha ezt akartuk volna, akkor azt könnyen elérhettük volna, mert a legcélszerűbb fáradtsággal otthon lehetett volna tartani a megjelent huszonnyolc em-

bernek legalább a felét és különösen a függetlenségi érzelmi bizottsági tagokat. De hát nekünk ez nem volt célunk. Sőt épen azt érdekünk bizonyítani, — és ennek is adunk eddig megjelent, ez ügyre vonatkozó minden sorunkban kifejezést — hogy oly nagy a vármegyében partkülönbség nélkül az ellenszenv a főispán személyére iránt, hogy még a királyi ünneplésére sem akar 600 bizottsági tag közül 28-nál több megjelenni az előnölete alatt. Ezt bizonyítgatuk mi állandóan. Dehát a Székely elleni támadások miatt velünk szemben elfogult újságíróval mást akart olvasni írásainkban. Mi azonban egyáltalán nem törődünk vele, hogy a Z. U. mit magyaráz bele a mi sorainkba. Mi már többször megírtuk és ma is fentartjuk, hogy a diszgyűlés csak azért nem sikerült, mert Meczner Gyula ült az előnöki székekben. Ebben a vármegyében pedig Mecznerrel az élen már a király mindenki által tisztelt személyét sem lehet ünnepelni.

*

Igaz-e, vagy sem a kukorica-ügy? A kukorica-ügygel, ez-vel az uncorito pizkos esettel már mindenki tisztában van, csak a Z. U. nem tud határozott véleményét alkotni magának ebben a kérdésben. Ugy van laptársunk a kukorica-ügygel is, mint a politikájával. Egyszer támogatja a főispán személyét és csak egyenlőleg talál benne kifogásolni valót, masszor meg egyenlőleg korrektnek tartja és tiszteli a főispánt, de a politikájával nem ért egyet. Es a szerint, hogy politikailag, avagy egyenlőleg támogatja a főispánt; foglal állást a kukorica-ügyben. A multkor egyenlőleg támogatta ömeltőségét és ezért nem hitte a kukorica-estet, most politikailag ért vele egyet és ezért most már hajlandó ehibni a miközlesünket. Csak egy az, ami gondot okoz neki, hogy tudott-e Buza Barna már előzőleg is a kukorica-estéről? Megnyugtathatjuk laptársunkat, hogy Buza csak most, mikor megírtuk vett tudomást az esetről. Ami pedig a főispán nyilatkozatát illeti, hat az is megtörtént. A Zemplén elősmerte, hogy a főispán kapott kukuricát, csupán azt hozta fel védelmül, hogy mások is kaptak. Tagadni az esetet csupán Z. U. tagadta, amikor egyenlőleg támogatta a főispánt. Ez az igazság az ügyben.

HIREK.

— Személyi hír. Berégszásy István kir. tanácsos, tanfelügyelő (dr. Chudo v szky Mór igazgató) főorvos a mult hét folyamán sikeresen operálta. A beteg állapota egyre javult. Legközelebb már el is hagyhatja a kórházat.

— Új iskolafelügyelő megbízása. A vallás-és közoktatásügyi miniszter Gröszinger István upešti állami polgári iskolai igazgatót a satoraljaújhelyi állami polgári leány-és a magán polgári fiu., a tokaji állami polgári fiu., a sárospataki magán polgári leányiskolára; Istvánffy Gyula makoeli állami polgári iskolai igazgatót a honouanni állami polgári fiu.-és rdóm, kath. leány., a nagymihályi magán polgári fiuiskolára az 1876. évi XXVIII. t. c. 3 §-a alapján iskolafelügyelőkké 1910/11-1911/12-tanévek tartamára bizta meg.

— Beiratasok. A satoraljaújhelyi "Karolineum" zárda elemi és polgári leányiskolában a beiratasok az 1910/11. iskolai évre szep. 1-6-g d. e. 8. 8-11 óráig, d. u. 3-5-ig tartanak. A felvételi vizsgálatok szep. 9-én a javító vizsgálatok szep. 10-én lesznek. Szep. 11-én "Veni Sancte" s az iskolai törvények felolvasása. Szep. 12-én rendes előadás. Tandj egész évre a polgári iskolában 40 kor., melynek fele a beiratasok, másik fele febr. 1-én fizetendő. Kéremezés esetén a tandj havi 4 kor. részletekben is fizethető. A beiratis díj 7 kor. a felvételi vizsgadíj tan-

tárgyaként 5-5 kor. A javító vizsgálatok díjmentesek. A kötelező tantervgyakon kívül tanitattik privát órákban: német, francia nyelv; műrajz és festés; zongora, cimbalom, hegedű; gépvarrás, felső- és alsóruha szabás és mindenféle szép és hasznos kézimunka. Bővebb felvilágosítást nyujt az — intézet főnöknője. — A satoraljaújhelyi aut. orth. ier. népiskolában az ez évre szóló beiratasok szep. 4. és 5. napjain d. e. 9-12-ig és d. u. 2-4-ig eszközöltenek az izr. hitközség irodájában. A tanítás 6-án kezdődik. — A satoraljaújhelyi statusquo izr. elemi iskolában a beiratasok augusztus hó 31-étől kezdődőleg szep. 6-ig eszközöltenek az izr. hitközségi irodában. A tanítás 6-án kezdődik.

— Hazasság. Tóth Lajos helybeli jőnévű kereskedő, a Viikovszky és Tóth cég beltigája f. hó 20-án esküdött örök hűséget Lukács Mária kisasszonynak Nagykázmérban. (Mindnen külön értesítés helyett.)

— Harcászati lögyakorlat. A polgármester a m. kir. budapesti I. honvéd-kerületi parancsnokságnak átírata alapján értesít a város közönségét, hogy f. évi szeptember hó 5-ik napján reggeli 5 órától kezdve, esti 5 óráig a Mikóháza, Széphalom, Rudabányaéska és Kovácsvágyas helyesek között fekvő, a kincstár által bérelt löterületen géppuska-lövés fog tartatni éles töltenél, amely idő alatt a veszélyeztetett terület örök által leszárjak.

— Balesetek. Komoly Ferenc helybeli napszamos f. hó 23-án téglát vitt egy scroglyan, miközben egyik tégl a lábára esett és jelentékeny sérülést szenvedett. — Ugyancsak 25-én sérült meg Goldfried Menyhért cipészsegéd is, aki munkaközben balkezét vagta el. — Vasuti baleset is volt. Szabó Sándor kocscitoló sérült meg tolatásközben, amikor két kocsit akart összeláncolni.

— Leszurt katona. Véres esemény színhelye volt Hrabóc község a mult héten. Egy közkaton a négy napi szabadságot töltötte odahaza. A civikioraban is kötekedő természetű, garázda legénynek a munder még inkább fejbe kergette a vért és sehogysem fért a bőrébe. Legendákat mesélt odahaza hatalmaról és hogy bizonyítokkal is szolgáljon, egy a cigányokkal bajlódó csendőrőrmesterbe kötött bele. Am vesztére, mert az épen szolgálatban levő, inzulált csendőrőrmester keresztüli szúrta a garázda kőzkatónát.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Fiskális. Csak nem gondolja, hogy válszolni fogunk arra a vezérökre? Előzőre minden íres szájkodásra csak nem reflektálhatunk. Ha minden egyes embernek válszolásunk, aki felmündi vizsketöből — csak azért, hogy észrovyagok létezését — stylusgyakorlatokat vegze, vagy komolyan veunék minden nagyhangu strébért, akkor kisorszóra lapunkból minden közérdekü dolog. Nem, mi nem fogjuk megteni annak az urnak egyelőre azt a szivességet, hogy cikkeit — bárha nem a legkedveseb formában is — foglaljuk zokunk. Ami pedig a mások becsületében való gázolást illeti, arók talán az az ur beszélne a legkevésbé joggal, mert mi tudunk esetet arra, hogy ez a jétes ember miként akart egy az ügytől teljesen távol álló harmadik személy becsülete árán kibújni egy már kitűzött párba alól. No de kerül még sor erre is. Egyletre csak folytassa szájkasodásait, — nem kell észrovyenni. És az majd jobban fáj, mint a válassz.

A szerkesztésért felelős: **A Szerkesztőség.**
Kiadótauadonos: **LANDESMANN MIKSA**

Eladó
a templom építkezésnél levő faéztmény cca 45 m² alapterülettel:
Bővebbet Bényeyné!

Jntézeti fehérneműek és kelengyék leányok és fiuk részére

az intézetek előírásához hiven, elismert legjobb minőségben és legelőnyösebb árban szerezhetők be:

Schön Sándor és Barna D.

kelengye- és fehérneműáruházában.

Vászon-, sifon-, teríték-, törülköző-, törülkendő-mintagyűjteménnyel készséggel szolgálunk.

2044/1910. vh. szám.

Arverés hirdmény.

A sátoraljaujhelyi kir. járásbíróság 1910. V. 361/4. sz. kiküldő végzése folytán Dr. Elek Imre 191 kor. 60 f. követelésének és járulékaiknak behajtásávégett 1910. évi szeptember hó 2-án déli 12 órakor Sátoraljaujhelyben Rákóczi-utca 12. sz. alatt a vh. szenvedő üzletében elárverezem azon 752 koronára becsült ingókat, melyeket a kassai kir. járásbíróóság 909 Sp. III. 1078/7 sz. végrehajtást rendelő végzése folytán a sauhelyi kir. járásbíróági 910 V.361/2. sz. vjhajtási jkvben 1-3 tétel alatt lefoglaltam u. m. férfiruhaneműeket s egyéb ruhaárkat stb.

Sátoraljaujhely, 1910. aug. 12. én.

Rosner Imre, bir. végrehajtó

Dr. Halász-féle

„SANITOL“

Száj és fogápoló szerek.

Minden eddig létezőnél tökéletesebb és megbízhatóbb szerek,

melyek a legujabban megállapított tudományos és klinikai vizsgálatok alapján egyedül sikeres és helyesnek talált alapelvek szerint készülnek. Használati utasítás szerint eljárva, a fogakat megvédik a romlástól, Vég-

telen kellemes szájjiz. Ideálisan tisztá száj és fogak.

Megfizethetelen előnyük,

hogy rendszeres használat mellett megvéd a heveny fertőző betegségektől (vörheny, kanyaró, torokgyík stb.) és azért gyermekek részére már ez okból is különösen áldásos a használatuk. Ideális szép és jó fogkefék. Kaphatók használati utasítással:

HRABÉCZY KÁLMÁN

gyógyáru és illatszer üzletében

Sátoraljaujhelyen.

Nagy üveg szájjviz 2 korona, kis üveg 1 korona 20 fillér. Fogpor 1 korona. Fogkefe 1 korona 40 fillér.

Apácák gondozása alatt

Internátus

elemi és polgári iskolai leányöven-
dékek részére Sátoraljaujhelyben.

Tanítanak elemi és polgári tan-
képességi bizonyítvánnyal ellátott
pauli szt. Vincéről nevezett szatmári
Kongregatióhoz tartozó irtalmas
nővérek.

A további szükséges felvilágosítás-
sal szívesen szolgál

az intézet főnöknője.

TANKÖNYVEK

az összes sátoraljaujhelyi tanintézetek részére csakis
a legujabb kiadásban.

Író- és rajzeszközök

a legnagyobb választékban jutányos áron kaphatók

LANDESMANN MIKSA ÉS TÁRSA

könyv-, papir-, író- és rajzszekereskedésében

SÁTORALJAUJHELY, RÁKÓCZI-UTCZA 1. SZÁM.

➡ Jskolai nyomtatványok nagy raktára. ➡